

Een geest van onophoudelijk gebed.

Jezus wilde me de problemen van de wereld niet tonen en Hij zei:

“Mijn dochter, trek je terug.

Kijk niet naar het ernstige kwaad dat in de wereld heerst.”

Bij deze woorden trok Hij me zelf weg.

Hij herhaalde:

“Wat ik je aanraad is een geest van voortdurend gebed te verwerven.

Deze onophoudelijke aandacht van de ziel om altijd met Mij te spreken,

-het zij met haar hart,

-in gedachte,

-met haar mond of

-zelfs met de eenvoudige intentie

maakt haar zo mooi in mijn ogen

-dat de tonen van haar hart harmoniëren met die van mijn hart.

Ik voel me zo aangetrokken om met deze ziel te spreken dat Ik haar

-niet alleen de werken ad extra (uitwendig) van mijn Mensheid openbaar

-maar ook een beetje van de werken ad intra (inwendig) die de Godheid in mijn Mensheid verrichtte.

En niet alleen dit, maar de schoonheid die door een geest van voortdurend gebed

ontstaat is zo groot dat de duivel a.h.w. neergeveld wordt door het licht en hij raakt

gefrustreerd door zijn valstrikken, om deze ziel schade toe te brengen”. Na dit gezegd te hebben, verdween Hij en ik bevond me weer in mezelf.

Meer nog, door de geest van voortdurend gebed wordt de ziel zo mooi

dat de duivel

- als door een bliksem geslagen wordt en

- gefrustreerd is bij de valstrikken die hij aan deze ziel probeert te spannen.